

Coses que passen mentrestant

Dilluns de la setmana passada cinc persones van ser apunyalades a Lleida al mig del carrer. Inicialment diferents mitjans apuntaven que el presumpte agressor era un home de 35 anys d'origen estranger, però l'endemà es va detenir un noi de 21 anys de nacionalitat espanyola que va confessar els fets, segons sembla motivats per actituds xenòfobes i racistes. Dimarts, la Taula del Tercer Sector va fer públic un comunicat en què mostrava la seva preocupació per l'anunci d'un nou retard en els pagaments que els ha de fer el govern català, i denunciava que els problemes de tresoreria de la Generalitat es resolguin a costa de les persones més vulnerables. En aquest cas, es tracta d'un impagament que afectarà les entitats més *grans* que treballen en l'àmbit de la discapacitat, la vellesa i la infància, col·lectius febles amb poca capacitat de mobilització social. Dimecres, al Parlament de Catalunya, els vots de CiU i ERC van fer que es rebutgés la proposta de resolució sobre la creació d'una comissió de seguiment dels acords adoptats durant el debat general en relació a l'increment de la pobresa i les desigualtats. L'endemà, dijous, la Creu Roja va presentar l'informe *Impacte de la crisi en la salut de les persones* de l'Observatori de la Vulnerabilitat, en què es conclou que la pobresa energètica ha incrementat un 50% en els últims 3 anys a Catalunya. Els resultats de l'estudi, fet a partir de les persones usuàries dels projectes de lluita con-

tra la pobresa de la Creu Roja, posen de manifest que el 91% dels enquestats han canviat els hàbits alimentaris d'ençà del començament de la crisi, el 61,8% pateixen pobresa energètica i el 19,2% fan menys de tres àpats diaris per motius econòmics.

El conjunt d'aquestes quatre notícies va ocupar poques planes de diaris, pocs minuts en els butlletins informatius, pocs torns de paraula en les tertúlies i poques piulades a Twitter. Malgrat l'escassa atenció mediàtica, es tracta de fets que són molt propers a la ciutadania i que, directament o indirectament, formen part de la seva vida quotidiana. En l'origen d'aquestes situacions hi trobem la discriminació, les desigualtats i la pobresa i, en definitiva, una realitat amb greus problemes de reconeixement i redistribució.

SARA MORENO

SOCIÒLOGA

La xenofòbia es construeix sobre una base ideològica que dona peu a comportaments discriminatoris emparats en diferències socials i físiques. Les pràctiques xenòfobes i racistes inclouen i exclouen les persones, atorgant-los un reconeixement més gran o més petit dels seus drets en un espai i un temps concrets. Des d'aquesta perspectiva, el context de crisi econòmica que viu Europa no es pot desvincular del fantasma de la xenofòbia que la travessa.

Al costat de la manca de reconeixement hi ha els problemes de redistribució, que influeixen en les condicions materials d'existència. Quan els recursos són escassos, la lluita per obtenir-los és més ferotge. Aquesta és la realitat que viuen moltes persones diàriament quan van a recollir aliments a una entitat del tercer sector, quan se'ls acaba

l'ajuda social que rebien o quan no saben d'on treure els diners per pagar el rebut de la llum a final de mes. Si en una societat creixen els problemes de reconeixement i redistribució, se'n ressent tota la ciutadania, tant si els viu en primera persona com si no. Són molts els que es pregunten quanta desigualtat pot suportar la democràcia. Però aquesta preocupació contrasta amb l'escassa atenció mediàtico-política que, en general, mereixen el que eufemísticament s'anomenen les notícies d'àmbit social. A diferència d'altres qüestions, no es fan tants esforços per explicar les circumstàncies de la qüestió social, ni s'interpreta constantment el discurs dels actors que en formen part.

Malgrat l'escàs interès que es dedica als problemes esmentats, la realitat és tossuda, i durant el *mentrestant* passen coses: hi ha qui perd la feina, hi ha qui en té però el discriminen, hi ha qui no pot pagar les excursions del seu fill, hi ha qui s'empassa l'orgull per anar al Banc dels Aliments, hi ha qui es queda sense casa i hi ha un llarg etcètera que molts viuen i pocs veuen. Al mirall només s'hi miren aquells que estan convençuts que hi veuran reflectides coses que els agraden. Una societat es mira al mirall quan està orgullosa del que hi veu. La nostra no ho pot fer i potser per això les notícies de la *qüestió social* passen desapercebudes. Una societat amb discriminació, desigualtat i pobresa que es mira al mirall i està orgullosa del que hi veu corre el risc de descobrir que, com explica el conte de Hans Christian Andersen, el rei va nu.

La setmana passada es van donar quatre notícies que tenen en el seu origen la discriminació, les desigualtats i la pobresa

Malgrat l'escassa atenció que es dedica a aquests problemes, hi ha qui perd la feina, qui ha d'anar al Banc dels Aliments, etc.

ANTHONY GARNER